

Զ Ո Ւ Ա Ր Ճ Ա Ն Ի Ք

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՎ

Մեռաւ Աղուէս զառամացեալ,
 Հրնարիմաց, չարեօք լըցեալ,
 Յեղեղնութեան հըռչակաւոր,
 Ի լեռնավայր, 'ի դաշտ, 'ի ձոր :
 Հըռչակեցաւ օրհաս սորա :
 Ձագք սաւառնեալք խայտան ահա .
 Ծափեալ թեօք զըւարթագին
 Հանդէս թաղման կատարեցին :
 Եգիպտահաւք վըրէժիւնդիր,
 Եւ կարկաշտ սագուց ջուրի,
 Եւ աղաւնիք եւ բաղք տարտամ
 Հետաքըբիւրք 'ի տես փութան,
 Ըզսառուցեալ նորայն դիակ
 Յանկան հայել առ հասարակ .
 Եւ փորոտիք՝ ժողիւնեալ յաղկեալ,
 Գետնատարած յորսայս անկեալ :
 Եւ 'ի վերայ որովայնին
 Ի պիղծ խոհեր անիրաւին
 Ոմն աքաղաղ առ ջընծութեան
 Ելեալ խօսի կըրկրտէ զայն :
 Սակայն մարի ոմըն պառաւ,
 Փորձ և ըզգոյշ ժամանակաւ,
 Նազարանէ . “ Ոչ մերձիմ ես ,
 ” Եւ ընդ մեռեալ խիթամ Աղուէս :
 ” Յորժամ եկեր այդ նենգաժետ
 ” Ջիմըս որդեակ, սըրտին աղէտ,
 ” Նաև յայնժամ զաչարն փակեր,
 ” Երկրատարած անկեալ դընէր :
 ” Թէ և էի ես իրազգած
 ” Լինել նըմին ըստոյգ մեռած,
 ” Բայց և այնպէս երկընչէի
 ” Թէ այդ գազան կենդանացի ,
 Որ յօտարին 'ի դաւանաց

Զեան կամ վըտանդ յանձին ըզգաց՝
 Խըրատ նըմին է փըրկաւէտ
 Լինել երկչոտ, ըզգոյշ յաւէտ :

Խմաստ :

Առակիս միտքը այս է . Մեռաւ խռփած Ա.
 զուէսը, որուն խորամանկ հնարքներով ըրած չա.
 րութիւնները լեռներու, գաշտերու ու ձորերու
 մէջ ամենուն յայտնի էր : Մահուան աւետիսը
 չորս գին հռչակուեցաւ . տեսնես որ՝ ձագերը
 դուրս կը ցատքեն, կը ճխան, թեւերնին խնտու.
 մով իրար կը զարնեն, ու փառաւոր թաղում կ'ու.
 ղեն ընէլ : — Ո՛ր պահող հնգկահանները, կռկռ.
 աացող սագերը, աղաւնիներն, ու որորտկող բա.
 գերը, ամենն ալ հետաքըբիւր տեսնելու կը վազեն
 աղուէսին պաղած մարմինը, ամենքն ալ տեսնել
 կը փափաքին : Բոլոր ներսի աղիքները լիկած էին
 ու ինքը գետինը կռնըկին վըայ երկընցած՝ փո.

րուն վըայ, որ անիրաւութեամբ լցուած խոհեր
 մըն էր, աքաղաղին մէկը ուրախութեամբ վեր ցատ.
 քելով գլուխը անկեց ամուր մը խօսեցաւ, ետքը
 փորը ճանկերովը փորփըշտըկել սկսաւ :

Բայց պառուած հաւերուն մէկը, որ շատ փոր.
 ձանք գլխէն անցնելով՝ զգուշութիւն սովորած էր,
 ըսաւ . “ Ես չեմ մօտենար . մեռած Աղուէսէն ալ
 կը վախնամ : Այդ անգգամ խաբեբայն՝ երբ իմ ձա.
 գերս կերաւ, ո՛չ սիրտս կը կտորոտի, ան ատենն ալ
 աչքերը գոց էր, ատանկ գետինը շնթուկած էր :
 Հիմա հաստատ ալ գիտնամ՝ սատկած ըլլալը, գեռ
 կը վախնամ, որ կ'ողջընայ այդ գազանը ” :
 Այս խրատ է ուրիշի խաբէութենէն փնասուած
 մարդուն որ աւելի զգուշանայ և վախնայ :

Հ . Մ . ԶԱՍ .

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Իր անխելացութեան վրայ պարծողը՝ իր երեսն ըստ
 նախապիտեւ անխելութեան ալ ինչ է :

Շատախօս մարդուն մէկը որ չեղած բաները
 պատմել խիստ կը սիրէր, ու իր խօսելու ատեն
 մտիկ ընողներուն յորանջելը հաւանելու նշան կը
 կարծէր, որ մը երկու ժամ անդադար խօսելով
 զամենքը ձանձրացընէլէն ետեւ՝ կարծելով թէ զա.
 նոնք չափէ դուրս զուարճացուց, և տեսնելով թէ
 և ոչ մէկուն բերանը առաջ կ'երթայ իրեն արժա.
 նաւոր գովեստ մը տալու, ինքը կը դառնայ ա.
 նոնցմէ մէկուն իբրեւ կատակով մը, Պարոն, կ'ըսէ,
 կարծեմ այս խօսածներս եթէ գրուի աղէկ գիրք
 մը կ'ըլլայ : — Պարոնին սիրտը արդէն նեղացած
 ըլլալով՝ մէկէն հրամար էք, կը պատասխանէ, բայց
 խօսածներուդ աղէկութիւնը դուրս ցատքեցընէ.
 լու համար կովու կաշիով պէտք է կաշմել :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՎԻ

Շուտով եղած շնորհքը հաճելի է, ուշացու.
 ցածը ամենևին յարգ չունի և ծառայութիւն մը
 ըրած չսեպուիր :

Խմաստունը իր պակսութիւններուն վըայ կ'ա.
 մընայ, բայց չամընար զանոնք ուղղելու :

Վ'ուղբն դու որ աղէկ մեռնիլ սորովիս . նախ
 աղէկ ապրիլ սորովէ :

Բան մը պիտանի չէ, թէ որ օրինաւոր չէ :